

9. Свѣтлыхъ и праведныхъ Богоотцъ Іоакима и Анны.

На литѣргіа, евангеліе.

Отъ Лѣка зач. 36.

Рече Господь: Никой не запа-
ла свѣщъ, и ѣж пакрыва съ
схсждз, нито ѣж тѣра подх одзра:
Ищи, въ сжвота на с: недѣла по въздвиже-
ніе. Листъ 112.

И прѣподовнаго Іосифа Волоцкаго.

10. Свѣтлыхъ мжченицъ Минодоры, Митродоры
и Нѣмфодоры.

11. Прѣпод. матере Теодоры Александрійскіа.

На литѣргіа Евангеліе.

Отъ Іоанна, зачало: 28:

Вз онова врѣмѣ, книжни-
цы-ти и Фарисей-ти до-
ведоха при Исуса една
жена въ прѣлюбодѣаніе
уловена, и като ѣж поставиха на
срѣдз, казвѣатъ мѣ: учителю, таа
жена въ хваната въ само-то дѣло
на прѣлюбодѣаніе-то. Я Моисейни
заповѣда въ закона, които съж та-
кива съ каманы да ги убивамы:
ты какѣо казвѣашъ? И това ка-
звѣаха да го искѣшаватъ за да и-
мѣтъ да го обвинѣватъ. Я Ис-
сусъ съ наведе долѣ, и пишаше съ
прѣстъ на землѣ-та. И като пос-
тоднствѣаха да го пытатъ, ис-
прависа и рече имъ: Който отъ
васъ е възгрѣшенъ, (той) прѣвѣзъ
да хвърли камакъ на неа. И пакъ
съ наведе долѣ, и пишаше на зе-
млѣ-та. Я тѣ като чѣха (това),
и отъ схвѣсть изобличавани, изли-
заха си единъ по единъ, като на-
ченаха отъ по стары-ты до послѣ-
дни-ты: И остана Исусъ самъ си

и жена-та стоѣща на срѣдз. И ко-
гато съ исправи Исусъ и не видѣ
никого освѣнь жена-та, рече ѣ:
Жено! гдѣ съж онѣа, които та об-
винаваха? не та ли осжди нѣкой?
И та рече: никой, Господи. И Ис-
сусъ ѣ рече: Нито азъ та осжж-
дамъ; иди си, и отъ сега не съ-
грѣшавай вече.

И прѣнесеніе мощей прѣподовныхъ отецъ Гер-
гіа и Германа, Балаамскихъ чѣдотворцовъ,
изъ новогграда обратно на Балаамъ въ ѣви-
тель ихъ.

12. Свѣтаго свѣщенном. Автонома.

13. Памѣть Обновленіа храма Св: Хріста и Бо-
га нашего Въскресеніа:

На литѣргіа, Евангеліе.

Отъ Матѣа, зачало 67.

Вз онова врѣмѣ, когато
доде Исусъ въ страна-
та на Кесаріа Филип-
пова, пыташе учѣницы-
ты си, и казвѣаше: мене, Сына
человѣческаго, кого ма казвѣатъ
человѣцы-ти че съмъ? Я тѣ рѣ-
коха: Едни (че си) Іоаннъ Кръ-
ститель; дрѣгы Іліа; а дрѣгы Іе-
реміа или единъ отъ пророцы-ты.
Казвѣа имъ: Но вы, кого ма ка-
звѣате че съмъ? И отвѣща Си-
монъ Петръ и рече: Ты си Хрі-
стосъ, сынъ на Бога живаго. И от-
говори Исусъ и рече мѣ: Блаженъ
си, Симоне, сыне Іонинъ, зацѣото
пѣтъ и крѣвъ не ты съж открили
това, но Отецъ мой който е на
небеса. Пакъ и азъ ти казвѣамъ,
че ты си Петръ, и на този кама-
къ ще съзидѣ моѣ-та цѣрква; и
врата-та адовы не ще ѣ одолѣѣтъ.

Свѣтаго